

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1099²

Ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
Σάββατο 29 Αὐγούστου 2015 (2004)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Οἱ ἄνθρωποι θανατώνονται, οἱ ἰδέες ὄχι

«Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μάρκ. 6,18)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἡμέρα πένθους καὶ αὐστηρῆς νηστείας, σὰν τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι κι αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἄψυχα θρηνοῦν τὴν ἀδικη σφαγὴ τοῦ Υἱοῦ τῆς Παρθένου· καὶ σήμερα 29 Αὐγούστου θρηνοῦν οἱ Χριστιανοὶ τὴν ἀδικη σφαγὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ζαχαρία καὶ τῆς Ἐλισάβετ, τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε ἡ **ὑψηλότερη φυσιογνωμία τοῦ ἀρχαίου κόσμου** (βλ. Ματθ. 11,11. Λουκ. 7,28).

Τὸ **ἱστορικό** τῆς ἑορτῆς εἶνε γνωστό. Τὸ ἀκούσατε στὸ εὐαγγέλιο. Ἐδῶ θὰ πῶ τοῦτο μόνο.

Ὁ Πρόδρομος ἔζησε σὲ δύσκολη ἐποχή. Ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἡγεσία τοῦ Ἰσραὴλ εἶχε διαφθαρῆ. Κολακεία, ἰδιοτέλεια, συμφέρον, ψέμα, ἀπάτη, ἀσέβεια, ὑποκρισία, αὐτὰ τὴ χαρακτηρισίζαν. Εἶχαν στὰ χεῖλη τὸ Θεὸ καὶ στὴν καρδιὰ τὸ διάβολο. Καὶ κέντρο τῆς διαφθορᾶς ἦταν τὰ ἀνάκτορα. Ἐκεῖ ἦταν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· ὄχι ἐκεῖνος ποὺ ἔσφαξε τὰ 14.000 νήπια τῆς Βηθλεέμ, ἀλλὰ ἕνας γυιὸς ἐκείνου μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα, ὁ Ἡρώδης Ἀντίπας. Ἦταν λύκος γεννημένος ἀπὸ λύκο, παιδί πιὸ ἄγριο καὶ πιὸ ἀκόλαστο ἀπ' τὸν πατέρα του. Αὐτὸς ἔδιωξε τὴ νόμιμη γυναῖκα του καὶ πῆρε ὡς σύζυγο τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, τὴν Ἡρωδιάδα. **Αἰμομειξία, δημόσιο σκάνδαλο!** Καὶ «τὰ δημοσίως πρατόμενα πρέπει καὶ δημοσίως νὰ ἐλέγχωνται».

Ποιοὶ ἦταν ἀρμόδιοι νὰ ἐλέγξουν τὸ ἔγκλημα αὐτό; Οἱ φύλακες τοῦ δικαίου, οἱ διδάσκαλοι τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι. Ἄλλ' αὐτοὶ ἦταν οἱ «*διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες*» (Ματθ. 23,24). Αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ διαμαρτυρηθοῦν, κανεὶς ὅμως ἀπ' αὐτοὺς δὲ' μίλησε. **Σιγὴ νεκροταφείου.**

Ἔνας μόνο βρέθηκε στὸ δικτατορικό ἐκεῖνο

καθεστῶς νὰ ἐλέγξει τὸν αἰμομεικτη βασιλεῖ· ὁ **Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος**. Τί εἶχε νὰ φοβηθῆ; Μήπως τοῦ πάρουν τὴν περιουσία; Ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα ἦταν μιὰ κάππα ἀπὸ τρίχες καμήλας· φαγητό του ἦταν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριο, ποτό του νερὸ ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη, στρώμα του ἡ ἄμμος, κατοικία του οἱ σπηλιές, συντροφία του τὰ ἄγρια θηρία. Αὐτὸς ἦταν ὁ Ἰωάννης· ἕνας ἄγγελος στὴν ἔρημο. Ὅταν λοιπὸν ἔμαθε τὸ δημόσιο σκάνδαλο, ἄφησε τὴν ἔρημο καὶ σὰν ἀετὸς κατέφθασε στὰ ἀνάκτορα. Ἀνέβηκε τὰ σκαλιά, παρουσιάστηκε στὸ βασιλεῖ, καὶ ὁ ἐρημίτης ἀσκητὴς ἔρριξε τὸν κεραυνό· «*Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου*», δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ διώξης τὴ νόμιμη γυναῖκα σου καὶ νὰ πάρης ξένη, καὶ μάλιστα τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρκ. 6,18).

Ἐννέα λέξεις εἶπε, τὸ πιὸ **σύντομο κήρυγμα**. Σπανίως μικρὸ κήρυγμα εἶχε τόσο μεγάλη δύναμι. Ἡ ἀξία ἐνὸς κηρύγματος ἐξαρτᾶται ὄχι ἀπὸ τὸ μῆκος τοῦ λόγου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν ποὺ περιέχει. Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου ἦταν **κεραυνός**. Λόγοι ἱεροκηρύκων καὶ ῥητόρων ἔχουν λησμονηθῆ. Ποιὸς θυμᾶται σήμερα λόγους τοῦ Δημοσθένους, τοῦ Κικέρωνος, τῶν φιλοσόφων; Οἱ ἐννέα ὅμως αὐτὲς λέξεις ἔμειναν ἀλησμόνητες· «*Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου*».

Πῶς ἄκουσε τὸν ἔλεγχον ὁ Ἡρώδης, ποῦ ἦταν συνηθισμένος ν' ἀκούη κολακείες; Σκληρὸς ὁ λόγος, πικρὴ ἡ ἀλήθεια. Ἐν τούτοις ὁ βασιλεὺς στάθηκε κατὰ κάποιον τρόπο πειθήνιος· ἤθελε ν' ἀκούσῃ τὸν Ἰωάννη. Δίπλα του ὅμως ἦταν δυστυχῶς ἡ διεφθαρμένη ἀνδροχωρίστρα, καὶ δὲν τὸν ἄφηνε ἤσυχον. Ἔτσι ὁ Ἡρώδης ἀναγκάστηκε, μὲ λύπη πολλή, νὰ ὑπογράψῃ διαταγή, **νὰ φυλακισθῇ ὁ Ἰωάννης** στὴν φυλακὴν τοῦ φρουρίου τῆς Μαχαιροῦντος, ποῦ ἐρείπια τους σώζονται πέρα ἀπ' τὴ Νεκρὰ θάλασ-

σα. Σιώπησε τότε ἄραγε; Ὁχι. Καὶ μέσα ἀπὸ τὰ κάγκελλα τῆς φυλακῆς **ἐρχόταν δυνατὴ ἡ φωνὴ** τοῦ προφήτου «*Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου*» καὶ δὲν ἄφηνε τὴν Ἡρωδιάδα νὰ κοιμηθῆ. Γι' αὐτὸ ζητοῦσε εὐκαιρία νὰ ἐξοντώσῃ τὸν Πρόδρομο.

Καὶ ἡ εὐκαιρία δόθηκε. Γιὰ τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδη ἔγινε στὰ ἀνάκτορα **χορός**. Χορὸς ἀν- ἠθικός, λάγνος, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μέχρι σήμε- ρα χορεύουν λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Ἡρώδης διασκέδαζε καὶ εἶχε καλέσει ὅλους τοὺς ἀξιω- ματούχους τῶν Ἱεροσολύμων. Κι ὅταν παρουσι- ἀστηκε ἡ Σαλώμη –ἀντάξια κόρη τῆς Ἡρωδιά- δος!– καὶ χόρευε, τότε πλέον τοὺς ἔπιασε ντε- λίριο, δὲν ἤξεραν τί κάνουν. Τέτοιες ὥρες χά- νεται πλέον ἡ ἀξιοπρέπεια. Στρατηγοί, κυβερ- νῆτες, βασιλιᾶδες γίνονται μηδέν, σκουλήκια. Καὶ πάνω στὴ μέθη καὶ τὴν ἀπώλεια τῶν φρε- νῶν, ὁ Ἡρώδης ὑποσχέθηκε μεγάλο βραβεῖο στὴν αἰσχροὺς χορεύτρια. –Σοῦ δίνω, λέει, «*ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου*» (ἐ.ἀ. 6,23), μέχρι καὶ τὸ μισὸ βασιλείο μου... Ἴδου εὐκαιρία. Μποροῦ- σε πολλὰ νὰ ζητήσῃ: χρήματα, ροῦχα, κοσμήμα- τα, διαμάντια, κτήματα, πεδιάδες, σπίτια, ἀνά- κτορα... Δὲν ζήτησε τίποτε ἀπ' αὐτά. Τί ζήτη- σε; –Θέλω, εἶπε, τὸ κεφάλι Ἰωάννου τοῦ βαπτι- στοῦ!... Ὡ κακία καὶ μοχθηρία γυναικός! Πρὸς στιγμὴν ὁ Ἡρώδης κλονίστηκε· δὲν ἤθελε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀπαίτησί της, ποὺ ἦταν ἔξω ἀπὸ ὅσα τῆς ὑποσχέθηκε. Ἄλλ' ἕνα αὐστηρὸ βλέμμα τῆς Ἡρωδιάδος τὸν ἔκανε ἀμέσως νὰ ὑποχωρήσῃ. Καὶ νὰ τον, μὲ τρεμάμενο χέρι ὑ- πογράφει διάταγμα, **νὰ ἐκτελεσθῆ ὁ Ἰωάν- νης**. Στρατιωτικὸ ἀπόσπασμα πηγαίνει στὶς φυλακές, καὶ ἐκεῖ σπεκουλάτωρ, δήμιος, κό- βει τὴν τιμίαν κεφαλὴ τοῦ Ἰωάννου.

Ἡσύχασε ἄραγε τὸ ἄνομο ζεῦγος; Ὁχι. Ὁ Ἰωάννης δὲν ὑπῆρχε πλέον στὸν κόσμον· ἀλλὰ ἡ φωνὴ του, καὶ μετὰ θάνατον, ἀκούστηκε ἀκό- μη πιὸ ἠχηρῆ. Ὁ Ἡρώδης δὲν εἶχε ὕπνο, λὲς καὶ τὸ προσκέφαλό του εἶχε καρφίτσες καὶ τὸ στρῶμα του ἀγκάθια. Πήγαινε νὰ κοιμηθῆ, καὶ ξαφνικὰ τί ἀκούει; Ἀκούγεται μιὰ φωνὴ ἀκό- μη ἰσχυρότερη· ἦταν **ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ**. Ὅταν τό 'μαθε εἶπε· –Ἡρωδι- ἀδα, χαθήκαμε· ὁ Ἰωάννης ἀναστήθηκε ἐκ νε- κρῶν! (βλ. ἐ.ἀ. 6,16)... Τὸ πίστευε καὶ ἔτρεμε.

* * *

Μεγάλον διδάγμα μᾶς δίνει ἡ σημερινὴ ἡμέρα· **οἱ ἄνθρωποι θανατώνονται, ἀλλὰ οἱ ἰδέες δὲν θανατώνονται**. Κήρυκες τῆς ἀληθείας, τοῦ δι- καίου καὶ τῆς ἠθικῆς φυλακίζονται καὶ ἐκτε- λοῦνται, ἀλλὰ οἱ ἰδέες ὄχι. Συνέλαβαν οἱ Αὐ- στριακοὶ στὸ Βελιγράδι τὸ Ῥήγα Φεραῖο καὶ

τὸν ἔπνιξαν στὸ Δούναβι, μὰ ἡ φωνὴ του ἔσει- σε τὰ Βαλκάνια. Ἐπαναλαμβάνω μιλώντας ἐκ πείρας· οἱ ἄνθρωποι ἐκτοπίζονται ἢ κλείνονται σὲ τρελλοκομεῖα, ἀλλὰ οἱ ἰδέες ὄχι. Ἡ ἰδέα εἶνε σεισμός, εἶνε κεραυνός, κι **ἄλλοίμονο σ' ἐκεί- νους ποὺ πέφτουν οἱ κεραυνοὶ τῆς θείας ἀ- ληθείας**.

Τέτοια εἶνε ἡ μοῖρα τῶν κακούργων καὶ δολο- φόνων. **Ὁ Κάϊν** φόνευσε τὸν ἀδελφὸ του· ἀλλ' ἀπὸ τότε δὲν ἠσύχασε. Κάϊν Κάϊν, ἀκουγε, ποῦ εἶνε ὁ ἀδελφός σου; (βλ. Γέν. 4,9), κ' ἔτρεμε σὰν φύλ- λο στὸν ἄνεμο. **Ὁ Ἰούδας** πρόδωσε τὸ Χριστό· ἀλλ' ὅταν ἔμαθε ὅτι σταυρώθηκε, «*ἀπελθὼν ἀ- πήγατο*» (Ματθ. 27,5). Στὴν ἱστορία τοῦ Βυζαντίου ἀναφέρεται, ὅτι κάποιος σκότωσε τὸν ἀδελφὸ του γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς βασιλιάς, καὶ ἔγινε. Ὅ- ταν τὴ νύχτα πῆγε νὰ κοιμηθῆ στὰ ἀνάκτορα, βλέπει μέσα στὸ δωμάτιό του τὴ μορφή τοῦ ἀ- δελφοῦ του νὰ κρατᾷ ἕνα ποτήρι μὲ αἷμα ποὺ ἄχνιζε καὶ νὰ τοῦ λέῃ· **Ἀδελφέ, πίε τὸ αἷμα τοῦ ἀ- δελφοῦ σου!**... Τὸν ἔπιασε φόβος. Ἄλλαξε δωμά- τιο, ἔφυγε ἀπὸ τὸ Βυζάντιο, πῆγε σὲ ἄλλα μέ- ρη, ἀλλὰ ἡ σκιά ἐκείνη παρουσιαζόταν καὶ τοῦ ἔλεγε· Ἀδελφέ, πίε τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου...

Ἄλλὰ καὶ σήμερα **νέα αἵματα ἀθῶν** ἔρχον- ται νὰ προστεθοῦν στὰ παλαιὰ καὶ στὸ αἷμα τοῦ Προδρόμου. Στὸν Πόντο οἱ Τοῦρκοι ἐνερ- γοῦν γενοκτονία, στὴ Σμύρνη καίνε καὶ κατα- στρέφουν, στὴ μεγαλόνησο Κύπρο ὁ Ἀττίλας σφάζει καὶ ἀτιμάζει... Νέοι πρόσφυγες, νέοι αἰ- χμάλωτοι, νέοι ὄμηροι, νέοι ἀγνοούμενοι βαδί- ζουν δρόμο αἱματοβαμμένο. Καὶ μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας βλέπω **ἄγγελον Κυρίου** μὲ λευκὰ φτε- ρὰ νὰ πετᾷ πάνω ἀπὸ τὰ μαρτυρικὰ μέρη. Κρα- τεῖ ποτήριον καὶ συλλέγει σταλαγματιὰ - στα- λαγματιὰ τὸ αἷμα ὄλων τῶν ἀθῶν θυμάτων. Ἐν συνεχείᾳ τὸ παίρνει, πετᾷ ὑπεράνω τῆς Εὐ- ρώπης, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, σείει τὸ ποτήριον αὐτὸ καὶ φωνάζει· **Δολοφόνοι δι- πλωμάται, πίετε τὸ αἷμα τῶν λαῶν...**

Θὰ πῆτε· Δὲν ὑπάρχουν πλέον αὐτιὰ τιμίων ἀνθρώπων ν' ἀκούσουν· Σόδομα καὶ Γόμορρα ἔγινε ἡ ἀνθρωπότης... Ἄλλ' ἄς εἶνε βουλωμέ- να ὅλα τ' αὐτιὰ μὲ βουλοκέρι τοῦ σατανᾶ· ἕνα αὐτί, **τὸ αὐτὸ τοῦ Θεοῦ**, μένει πάντοτε ἀνοιχτό. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων καὶ τοῦ δικαίου ἀκού- ει τὰ θύματα ποὺ κλαῖνε καὶ προσεύχονται. Ἡ φωνὴ τους φθάνει μέχρι τὸ θρόνον του. Μὲ ὑ- πομονή, λοιπόν, ἐγκαρτέρησι καὶ πίστι στὴν αἰωνιότητα ἄς ἀντλήσουμε δύναμι ἀπὸ τὸ μαρ- τύριον τοῦ τιμίου Προδρόμου γιὰ νὰ προχωροῦ- με, καὶ ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγά- πης θὰ εἶνε μετὰ πάντων ἡμῶν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**